

Nieuwe Vondsten voor de Nederlandsche Coleopterenfauna XXXVIII.

2. *Cicindela hybrida* L. Door de vriendelijkheid van den heer H. C. L. VAN ELDIK ontving ik een eenigszins melanistisch exemplaar, bij Denekamp gevangen. De geheele bovenzijde is bruinzwart, met onafgebroken schouder-vlek en zeer smalle, geslingerde middelvlek. Op de onderzijde en op de pooten is de rood- en groenachtige metaalkleur nog aanwezig; ook op voor- en achterrand van halsschild en op het schildje nog zeer flauw aangeduid. De dekschilden zijn alleen gewoon gegranuleerd, zonder die eigenaardige blauwe bespikkeling.

473bis. *Aleochara crassiuscula* SAHLB. (*tristis* ER.) heet bij REITTER: *moesta* GRAV. (*crassiuscula* SAHLB.). De in „Col. Neerl.” I. pag. 169 bij 13 vermelde *A. moesta* SAHLB. zou dan moeten heeten: *diversa* J. SAHLB. (*moesta* ER., non GRAV.). *A. crassiuscula* SAHLB. werd, door den heer J. BROERSE, bij Spaarndam, Juli, gevangen; een exemplaar werd, met mijn dank, voor mijne collectie bestemd.

511bis. *Thiasophila canaliculata* MULS. ET REY. In Entom. Bericht. No. 122, 1 Nov. 1921, is vergeten bij te voegen, dat deze soort bij Nunspeet, Juli en Aug., gevangen werd.

686ter. *Gyrophaua* (*Agaricochara* KR.) *laevicollis* KR. Door Pater F. RÜSCHKAMP S. J. bij Maastricht, Sept., gevangen. Twee exemplaren werden, met mijn dank, voor mijne collectie bestemd.

709bis. *Hypocypsus apicalis* CH. BRIS. (zie: Entom. Bericht. No. 122, 1 Nov. 1921.) Deze soort is naverwant aan *seniunulum* Er., vooral onderscheiden door de gemiddeld iets meerdere grootte, het glanzige lichaam, de veel geringere beharing (vooral op het halsschild); de kortere, veel meer glanzige, iets duidelijk en meer verspreid bestippelde dekschilden. Achterlijf minder bestippeld, behaard; de laatste drie segmenten, zoo ook mond, sprieten en pooten, lichtgeel. Lengte 1—1²/₅ mm.

1930. *Ceratophylus Typhaeus* L. Van den heer H. C. L. VAN ELDIK ontving ik, met mijn dank, een ♂ uit Bussum, bij hetwelk het halsschild op de achterhelft bloedrood

is, terwijl de dekschilden volkomen zwart zijn. Dat hier de dekschilden eerder bijgekleurd zijn dan het halsschild, is dus in strijd met de stelling: dat de dekschilden altijd de het laatst bijkleurende organen zijn (zie Entom. Bericht. No. 102, blz. 72). Waarschijnlijker is dus, dat wij hier met een atavistisch kleur-overblijfsel te doen hebben. Bij Maarn werd door den heer VAN ELDIK ook een dwerg-mannetje, van slechts $12\frac{1}{2}$ mm. gevangen, en welwillend voor mijne collectie bestemd.

1946. *Melolontha vulgaris* F. De *a. scapularis* WESTH. werd door Dr. MAC. GILLAVRY bij Winterswijk, Juni, gevangen en welwillend voor mijne collectie bestemd.

2042. *Corymbites (Selatosomus) aeneus* L. Bij Epen (Limb.), Mei, werd een sterk blinkend zwart exemplaar met zwarte pooten gevangen. Op kop en halsschild is nog een zeer geringe groenachtige, op de dekschilden een uiterst geringe bronsachtige schijn voorhanden. Ik noem deze naar den vinder, den Heer G. VAN ROON, *Vanrooni* NOV. AB. Het exemplaar werd met dank voor mijne collectie bestemd.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Badende Insecten.

De wandelende tak, *Carausius morosus*, is een insect, dat niet erg beweeglijk en levenslustig is. Gewoonlijk zitten de dieren, zelfs de zeer jeugdige exemplaren, overdag stil, rustend op de achterste twee paren pooten, met de twee voorpooten recht uitgestrekt langs de antennen. Van tijd tot tijd maken zij eene schommelende beweging.

Onlangs nu besproeide ik de verblijfplaats dezer wandelende takken op mijn kamer met een weinig water, ten einde den insecten gelegenheid tot drinken te geven en tevens de gevangenis-atmosfeer vochtig te houden. Tot mijne verbazing zag ik een aantal jeugdige wandelende takjes zich spoeden naar de waterdruppels, die op de klimop-bladeren bleven liggen en zij begonnen zich in den druppel te wentelen en graaiden met hunne dunne lange pooten rondom zich. Nu eens lagen de dieren op hunne zijde, dan weer op den rug. Het was vermakelijk, deze apathische